

นโยบาย SDG 17 ข้อ 4.1 ของคณะรัฐศาสตร์	
เนื้อหา:	วิชาเรียนของคณะรัฐศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ SDGs ซึ่งสามารถผลิตบัณฑิตที่มีทักษะ ความรู้ความชำนาญทางรัฐศาสตร์ที่หลากหลาย รู้คิดวิพากษ์แตกต่างอย่างสร้างสรรค์ แบ่งแยกตามสาขา ได้แก่ สาขาการเมืองการปกครอง 1. ร.222 พลวัตการปกครองท้องถิ่น (Dynamics of Local Politics) ศึกษาท้องถิ่นใน 3 มิติ ได้แก่ 1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการซึ่งทำหน้าที่จัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในระดับท้องถิ่น 2) พื้นที่ชนบทซึ่งกำลังกลายเป็นเมืองอันจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ เช่น ลักษณะทางประชากร วิถีชีวิตของประชาชน และลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ ทำให้เมืองมีความต้องการประเภทบริการสาธารณะ และการบริหารจัดการเมืองที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และ 3) การเมืองและความสัมพันธ์ทางอำนาจในท้องถิ่นความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม ผู้เลือกตั้ง หรือแม้แต่ผู้มีอิทธิพลซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางการเมือง และเศรษฐกิจ 2. ร.224 พื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของการเมืองการปกครองของไทย (Economic and Social Ecology of Thai Government and Politics) ลักษณะและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทย โดยมุ่งปูพื้นฐานความเข้าใจต่อระบบการเมืองการปกครองของไทยเป็นสำคัญ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งคำนึงถึงพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบความคิดความเชื่อด้วย ตลอดจนศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่มีต่อ รูปแบบและโครงสร้างทางการเมืองด้วย 3. ร.307 ทฤษฎีการเมืองแนวสตรีนิยม (Feminist Political Theory) ลักษณะและฐานคติของแนวพินิจต่างๆ ของสตรีนิยม ประเด็นโต้เถียงและการเคลื่อนไหวทางสังคม-การเมือง และการเปลี่ยนแปลงของสตรีนิยม 4. ร.309 ทุน ธุรกิจกับการเมือง (Capital, Business and Politics) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทุน ธุรกิจ กับการเมือง ครอบคลุมในประเด็นบทบาทของรัฐในการพัฒนา และบทบาทและอิทธิพลของกลุ่มทุนและภาคธุรกิจทั้งภายในและข้ามชาติที่มีต่อกระบวนการทางการเมือง และนโยบายสาธารณะของสถาบันการเมืองและองค์กรของรัฐ เช่น พรรคการเมือง รัฐสภา รัฐบาล และระบบราชการ 5. ร.311 ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมกับพื้นที่ทางการเมือง (Social Movements and Political Space)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและพัฒนาการของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทั้งในสังคมไทยและต่างประเทศ อาทิ ขบวนการสิทธิสตรี ขบวนการแรงงาน ขบวนการด้านสิ่งแวดล้อม ขบวนการของคนพื้นเมืองดั้งเดิม ขบวนการสันติภาพ ขบวนการสิทธิพลเมือง ขบวนการนักศึกษา ขบวนการต่อต้านโลกาภิวัตน์ ขบวนการเรียกร้อง สิทธิความหลากหลายทางเพศ ขบวนการอนุรักษ์นิยมฝ่ายขวา ฯลฯ เพื่อให้เห็นถึงสาเหตุการก่อการกำเริบ และผลกระทบที่ขบวนการเหล่านี้มีต่อระบอบการเมือง กระบวนการทางการเมือง และการจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจในสังคม นอกจากนี้ยังศึกษายุทธศาสตร์ ยุทธวิธีและพื้นที่การเคลื่อนไหวอันหลากหลายที่ขบวนการต่างๆ นำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเมือง เช่น การชุมนุมประท้วง การต่อสู้เชิงสัญลักษณ์ การใช้พื้นที่ออนไลน์และสื่อสังคม ฯลฯ

6. ร.312 การเมืองกับกฎหมายมหาชน (Politics and Public Laws)

ศึกษาถึงระบบกฎหมายมหาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการเมือง ทั้งเรื่องของพัฒนาการของระบบกฎหมายมหาชนในระดับสากลและพัฒนาการของกฎหมายมหาชนในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิสัมพันธ์ซึ่งระบบกฎหมายมหาชนมีต่อการเมืองการปกครองของไทยในภาพรวม ขอบเขตอำนาจหน้าที่และกระบวนการในทางกฎหมายที่ส่งผลต่อการดำเนินงานทางปกครองทั้งในเรื่องของโครงสร้างการบริหารราชการและกระบวนการในการบริหารราชการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ การดำเนินงานของภาครัฐ องค์การอิสระและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ รวมถึงเน้นการศึกษาในเรื่องของหลักนิติรัฐ กระบวนการในการแบ่งแยกอำนาจ การถ่วงดุลและการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ อีกทั้งในเรื่องของสิทธิเสรีภาพและกระบวนการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง

7. ร.323 การเมืองว่าด้วยการพัฒนา (Politics of Development)

แนวคิด และทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์การเมืองที่พยายามทำความเข้าใจการพัฒนา ทั้งในแง่กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ บทบาทของภาครัฐ เสถียรภาพทางการเมือง การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ โครงสร้างชนชั้นในสังคม กลไกตลาด ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนปัญหา และผลพวงทั้งหลายที่ติดตามมากับการพัฒนา โดยมีการนำกรณีศึกษาที่โดดเด่นจากประเทศต่างๆ มาประกอบการวิเคราะห์

8. ร.406 การเมืองของเพศสภาพและเพศวิถี (Politics of Gender and Sexuality)

การกำกับควบคุมเพศสภาพและเพศวิถีในระบบสองเพศสภาพ การขัดขึ้น-ต่อรอง และการโต้เถียงทางการเมืองในประเด็นต่างๆ ว่าด้วยเพศสภาพและเพศวิถี เช่น การยุติการตั้งครรภ์ จินตนาการทางเพศ และการซื้อ-ขายบริการทางเพศ

9. ร.407 ความมั่นคงศึกษาเชิงวิพากษ์ (Critical Security Studies)

ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 โลกและปัญหาต่างๆ ที่มนุษย์ทุกสังคมเผชิญเปลี่ยนไป จากเดิมมาก ความมั่นคงศึกษาจากที่เป็นมาแต่เดิม อาจผูกโยงอยู่กับประเด็นการต่อสู้ด้วยอาวุธ ในสงครามระหว่างรัฐหรือระหว่างรัฐกับฝ่ายต่อต้านรัฐจากภายในสังคมการเมืองนั่นเอง

หรือปัญหาอย่างการก่อการร้าย การศึกษาความมั่นคงรูปแบบเดิมที่ให้ความสำคัญกับบริบท โลกาภิวัตน์ใหม่แม้จะยังจำเป็น แต่ก็อาจไม่เพียงพออีกต่อไป เพราะทุกวันนี้สังคมการเมืองเผชิญภัยคุกคามความมั่นคงใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ภัยคุกคามความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม อาหาร พลังงาน ชีวภาพ การคลัง และ ไซเบอร์ วิชาที่มุ่งศึกษาความมั่นคงแนววิพากษ์ (critical security studies) ที่ “ไว” ต่อการทำงานของอำนาจในมิติต่างๆ โดยเฉพาะการผลักดันประเด็นปัญหา หรือ กลุ่มคนบางคนออกจากวาระทางการเมืองของรัฐและโลก ผ่านแนวคิด ความมั่นคงใหม่ๆ เช่น ความมั่นคงของมนุษย์ ความมั่นคงทางอารยธรรม ความเสี่ยง หรือ ภูมิรัฐศาสตร์เชิงวิพากษ์ มาจับประเด็นศึกษา (subjects) ร่วมสมัย เช่น ชีวการเมือง เพศ สภาพ อัตลักษณ์ และ จริยศาสตร์ความมั่นคงเพื่อนำไปสู่การค้นหาปฏิบัติการทางความ มั่นคงที่เอื้อต่อการเผชิญความท้าทายของโลกปัจจุบัน

สาขาบริหารรัฐกิจ

1. ร.348 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนสิ่งแวดล้อม (Introduction to Environment Policy and Planning)

การวางแผนและการตัดสินใจทางนโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ในระดับประเทศ จริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม เทคนิคการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ในการ สร้างความร่วมมือในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม จุดแข็งและจุดอ่อนของเทคนิคต่างๆ อัน ได้แก่ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตัวแบบ และ แบบจำลองต่างๆ การวิเคราะห์ความยั่งยืน และการประเมินความเสี่ยง รวมทั้ง เทคนิคความ ร่วมมือในการตัดสินใจและการแก้ไขความขัดแย้งที่มีการใช้ในทางปฏิบัติ สำหรับการวางแผน ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

2. ร.355 การบริหารจัดการสวัสดิการสังคม (Social Welfare Policy Management)

หลักการ แนวคิดและแนวทางในการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม กระบวนการ นโยบายและเครื่องมือทางนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม บทบาทและความสัมพันธ์ของ ตัวแปรทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการผลักดันและน่านโยบายทาง ด้าน สวัสดิการสังคมไปสู่การปฏิบัติ ศึกษาพัฒนาการและเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์การไม่แสวงหาผลกำไร และองค์การระหว่าง ประเทศที่เชื่อมโยง กับการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมรวมถึงการศึกษาประสบการณ์ ของประเทศต่างๆ ที่ ประสบความสำเร็จและล้มเหลวในการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

3. ร.356 เทคโนโลยี นวัตกรรมและการบริหารจัดการระบบข้อมูลสาธารณะ (Technology, Innovation and Public Management Information System)

การทำความเข้าใจปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี นวัตกรรม และการ บริหารจัดการระบบข้อมูลสาธารณะ บทบาท และอิทธิพลของเทคโนโลยีและ นวัตกรรมที่ มีผลต่อการบริหารรัฐกิจ แนวคิดและเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ ข้อมูล

เพื่อนำไปปรับใช้กับหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การอิสระ และองค์การ สาธารณะต่างๆ โดยอาศัยกรณีศึกษาจากองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและ ต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

4. ร.358 การบริหารการพัฒนาในบริบทโลก (Development Administration in Global Context)

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของการพัฒนาและการบริหารการพัฒนา สภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนา และผลกระทบที่เกิดขึ้น บทบาทตัวแสดง (Actors) ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมในการบริหารการพัฒนา กลไกและกระบวนการบริหารพัฒนา รวมทั้ง ปัญหาในการบริหารการพัฒนาต่างๆ โดยเน้นศึกษาการบริหารการพัฒนาในประเทศไทย เปรียบเทียบกับประเทศอื่น

5. ร.360 การบริหารการคลังและงบประมาณ (Public Budgeting and Fiscal Administration)

เศรษฐกิจกับการคลัง เป้าหมายและหน้าที่ด้านเศรษฐกิจของรัฐ กิจกรรมทางการ คลัง ระบบการคลัง การจัดการด้านรายรับ การจัดการด้านภาษีอากรและหนี้สาธารณะของประเทศ การจัดการด้านรายจ่าย ความสำคัญและบทบาทของงบประมาณ กระบวนการ งบประมาณ ระบบงบประมาณ ปัญหาทางการคลังและงบประมาณ และผลกระทบของ สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการบริหารการคลังและงบประมาณของประเทศ

6. ร.363 การบริหารคลังท้องถิ่น (Local Financial Administration)

แนวความคิดและหลักการในการกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่ท้องถิ่น วงจร งบประมาณ การบริหารการคลังของท้องถิ่นทั้งในด้านการจัดการรายรับและรายจ่าย รวมทั้ง หนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบัญชีเบื้องต้น การพัฒนาเศรษฐกิจและ ศักยภาพ ทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่าง การคลังท้องถิ่น และการคลังระดับชาติ โดยเน้นศึกษากรณีทั้งของประเทศไทยและต่าง ประเทศ

7. ร.366 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustainable Environmental Management)

หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ ระหว่าง ปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชา สังคม และองค์กรระหว่างประเทศในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ทั้งในประเทศไทยและ ประเทศอื่นๆ ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางและรูปแบบการบริหารจัดการแบบต่างๆ ที่มีการใช้ ใน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เน้นการวิเคราะห์กรณีศึกษาในประเด็นร่วมสมัยและที่ ทำทาย การบริหารจัดการระดับระหว่างประเทศ อาทิ การปรับตัวต่อเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และเมืองขนาดใหญ่

8. ร.367 เทคนิคการวิเคราะห์และการออกแบบนโยบาย (Public Policy Analysis and Techniques)

หลักการพื้นฐานและเทคนิคในการวิเคราะห์นโยบายบนพื้นฐานและหลักการ ทางการเงินและเศรษฐศาสตร์ ความเป็นไปได้การเมืองและการบริหาร หลักการในการ ประเมินผลกระทบต่างๆ ได้แก่ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ผลกระทบทางสังคม (SIA) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ผลกระทบด้านสุขภาพ (HIA) และผลกระทบในการออก กฎหมาย (RIA) รวมทั้งหลักในการออกแบบนโยบาย การประเมินประสิทธิผลของเครื่องมือ นโยบาย หรือการผสมผสานนโยบาย การนำองค์ความรู้ในสาขาอื่นๆ อาทิ หลักพฤติกรรมศาสตร์ และการผสมผสานหลักจิตวิทยาและเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการออกแบบนโยบาย

สาธารณะ

9. ร.368 นโยบายและการจัดการเมือง (Urban Policy and Management)

ความหมาย และวัฏจักรของเมือง บทบาทของเมืองในมิติการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม วิเคราะห์สภาพปัญหาที่มาพร้อมกับการเติบโตของเมือง เข้าใจถึงทิศทางการพัฒนาเมือง รวมทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนโยบายและการจัดการ และแนวทางในการบริหารจัดการเมืองในมิติต่างๆ เช่น ผังเมือง สิ่งแวดล้อม และการบริการ ทางสังคม รวมทั้งกระบวนการและเทคนิคการมีส่วนร่วมในการจัดการเมือง โดยศึกษา ประสบการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

10. ร.445 การบริหารจัดการองค์การไม่แสวงหาผลกำไรและธุรกิจเพื่อสังคม (Non Profit Management and Social Entrepreneurship)

หลักการ แนวคิดและความหมายขององค์การไม่แสวงหากำไรและธุรกิจเพื่อ สังคม มุ่งเน้นบทบาทและการบริหารจัดการองค์การไม่แสวงหากำไรและธุรกิจเพื่อสังคมใน การแก้ไขปัญหาในระดับประเทศและต่างประเทศโดยศึกษาผ่านประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ด้านองค์การไม่แสวงหากำไรและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อสังคม ฝึกทักษะและเทคนิคด้านการจัดการของนักศึกษาทั้งในด้านการบริหารภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับประเด็นต่างๆ ตลอดจนทำความเข้าใจต่ออิทธิพลขององค์การไม่แสวงหากำไร และธุรกิจเพื่อสังคมต่อภาครัฐและภาคประชาชน

11. ร.449 การบริหารจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติ (Disaster Risk Governance)

พื้นฐานและกลไกของการบริหารจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติ ครอบคลุมทุก ประเภทภัยและการบริหารจัดการในทุกระดับ ทั้งภายใต้กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก กรอบการดำเนินงานเพื่อการลดความเสี่ยงภัยพิบัติเช่นใด กรอบการปฏิบัติภายใต้ความร่วมมือของอาเซียน และนโยบายและการบริหารจัดการของประเทศไทยและประเทศอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและความสามารถในการวิเคราะห์นโยบาย กลไก บทบาทและสัมพันธ์ภาพที่เป็นระบบขององค์กรทุกภาคส่วน และภาคประชาชน รวมทั้งวัฒนธรรมการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างแนวทางชุมชนฐานในการจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติ ตลอดจนสามารถสังเคราะห์จากกรณีศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อออกแบบระบบที่สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์วิกฤติรูปแบบต่างๆ ต่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถนะในการคืน กลับสู่สภาวะปกติและพัฒนาได้ดีขึ้นกว่าเดิม

12. ร.455 สัมมนาประเด็นนโยบายสาธารณะ (Seminar : on Contemporary Issues in Public Policy)

สัมมนาประเด็นร่วมสมัยในแต่ละด้านของนโยบายที่เลือก เช่น นโยบายด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น โดยเลือกประเด็นตามความสนใจของผู้ศึกษา

13. ร.463 สัมมนาการบริการคลังสาธารณะ (Seminar on Public Finance)

วิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับการคลังสาธารณะ บทบาทของรัฐบาลในระบบ เศรษฐกิจ กลไกและเครื่องมือต่างๆ ของรัฐบาล สถาบันการคลัง ตลอดจนศึกษาถึงระบบการคลัง ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบภาษีอากร การบริหารรายรับและรายจ่ายของรัฐบาล การก่อหนี้สาธารณะอันส่งผลกระทบต่อสาธารณะ

14. ร.467 สัมมนาการบริหารรัฐวิสาหกิจ (Seminar of Public Enterprises on Management)

สัมมนาถึงประวัติความเป็นมา รูปแบบ ฐานะ การจัดองค์กร โครงสร้าง การบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลัง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การรัฐวิสาหกิจด้วยกัน และความสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจกับหน่วยงานของรัฐบาล การควบคุมโดยรัฐบาล ซึ่งจะได้พิจารณาถึงความเกี่ยวพันทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐบาลด้วย การอภิปรายเพื่อหามาตรการในการประเมินผลงานและบทบาทของรัฐวิสาหกิจที่มีต่อการวางแผนและการพัฒนาประเทศ

สาขาระหว่างประเทศ

1. ร.377 สิ่งแวดล้อมกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (Environment and International Relations)

หลักการและแนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กระบวนการทางนโยบายสิ่งแวดล้อมของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย บทบาทขององค์การระหว่างประเทศและองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ (INGOs) ในเรื่องสิ่งแวดล้อม การค้ากับสิ่งแวดล้อม ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (Multilateral Environmental Agreements- MEAs) และความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นกรณีศึกษาในปัจจุบัน

2. ร.397 การเมืองของความช่วยเหลือและการพัฒนาระหว่างประเทศ (The Politics of International Assistance and Development)

พัฒนาการของแนวคิด ทฤษฎีด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ และปฏิบัติการขององค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างกลุ่มได้ การให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศ

3. ร.398 ประชาสังคมโลก (Global Civil Society)

	ศึกษาทฤษฎี พัฒนาการ และกรณีศึกษาเกี่ยวกับภาคประชาสังคมโลก เช่น การท้าทายระบบเศรษฐกิจแนวเสรีนิยมใหม่ ภาวะโลกร้อน และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ สิทธิมนุษยชนและการต่อต้านสงคราม เป็นต้น รวมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของภาคประชาสังคมโลก 4. ร.399 ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) ศึกษาแนวคิด นโยบายและการปฏิบัติเกี่ยวกับ “ความมั่นคงของมนุษย์” ในบริบทการเมืองโลก โดยนำเสนอพัฒนาการทางกระบวนทัศน์ที่ให้นิยามแนวคิดเรื่องความมั่นคงของมนุษย์รวมถึงสำรวจประเด็นความไม่มั่นคงของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว 5. ร.476 ทฤษฎีวิพากษ์ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (Critical Theories International Relations) ศึกษากรอบแนวความคิด และทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกระแส วิพากษ์ เช่น สรรสร้างนิยม (Constructivism) สตรีนิยม (Feminism) หลังโครงสร้างนิยม (Poststructuralism) หลังอาณานิคมนิยม (Postcolonialism) เป็นต้น โดยประยุกต์ทฤษฎี และแนวความคิดกับประเด็นร่วมสมัยในการเมืองโลก 6. ร.480 ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระดับสูง (Seminar : Advanced International Relations Theories) ศึกษาทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างลึกซึ้ง เพื่อทำความเข้าใจฐานคิดและข้อโต้แย้งของสำนักต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสำนักคิดในกระแสหลัก เช่น สภาพจริงนิยม เสรีนิยม มาร์กซิส และสำนักคิดทางเลือก เช่น สรรสร้างนิยม สตรีนิยม หลังโครงสร้างนิยม เป็นต้น เพื่อใช้วิเคราะห์นโยบายของประเทศต่างๆ ตลอดจนทำความเข้าใจปรากฏการณ์ และ ความเป็นพลวัตของประเด็นและปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในปัจจุบัน 7. ร.489 สัมมนาหัวข้อเฉพาะในเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ (Seminar : Special Topics in International Relations) ศึกษาประเด็นพิเศษที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผ่านแนวคิด ทฤษฎี และกรณีศึกษา เพื่อทำความเข้าใจต่อความซับซ้อนของการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจโลก 8. ร.495 สัมมนาประชาคมอาเซียน (Seminar : ASEAN Community) ศึกษาทฤษฎี พัฒนาการ โครงสร้าง กระบวนการ และกรณีศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาความร่วมมือในมิติการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
แหล่งที่มา:	ตัวชี้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา
การเผยแพร่:	คู่มือการศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561 (มคอ.2) เผยแพร่ผ่าน http://www.polsci.tu.ac.th

นโยบาย SDG 17 ข้อ 4.1 ของคณะรัฐศาสตร์	
เนื้อหา:	การเชื่อมโยงหลักสูตร Bridging & Hybridding กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง คณะรัฐศาสตร์มีความร่วมมือกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองในรูปแบบ Bridging & Hybridding หรือที่เรียกว่า “รัฐศาสตร์การผังเมือง” โดยนักศึกษาหลักสูตรการผังเมืองบัณฑิตจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง สามารถเลือกศึกษาวิชาโทจากคณะรัฐศาสตร์ได้ และนักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตจากคณะรัฐศาสตร์สามารถเลือกศึกษาวิชาโทจากหลักสูตรการผังเมืองบัณฑิตได้เช่นกัน ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวมุ่งเน้นประโยชน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่ทั้งสองคณะโดดเด่น กล่าวคือ นักผังเมืองของคณะสถาปัตย์จะเข้าใจบริบทพื้นที่ ภูมิสังคม ชุมชนนิยม การเมืองของเมือง และการทำงานของหน่วยพัฒนาเชิงพื้นที่ ในขณะที่นักปกครองและนักยุทธศาสตร์พื้นที่ จะสามารถใช้ผังเมืองในฐานะธรรมนุญการพัฒนาพื้นที่ได้อย่างจริงจัง นักศึกษาหลักสูตรการผังเมืองบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองที่ประสงค์จะศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์เป็นวิชาโทจะต้องศึกษารายวิชาของคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 15 หน่วยกิต ในรายวิชา ดังนี้ 1. ร.211 ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์ (Introduction to Political Science) ธรรมชาติและวิธีการของรัฐบาล รัฐศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐศาสตร์กับศาสตร์ทางสังคมอื่นๆ ขอบเขตการศึกษาจะครอบคลุมถึงทฤษฎีต่างๆ ทางรัฐศาสตร์ และหลักการเกี่ยวกับอำนาจ การใช้อำนาจ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับบุคคล สถาบันการเมือง การปกครอง พลังทางการเมือง กระบวนการเมืองและประชาคมนานาชาติด้วย 2. ร.241 ความรู้เบื้องต้นทางบริหารรัฐกิจ (Introduction to Public Administration) ความหมาย ทฤษฎี แนวความคิด และขอบข่ายของการบริหารรัฐกิจ วิวัฒนาการของวิชาการบริหารรัฐกิจและการบริหารธุรกิจ การบริหารกับสภาพแวดล้อมการเมืองและการบริหาร กระบวนการการบริหาร นโยบายสาธารณะ ประเภทองค์การภาครัฐ การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ การคลังและงบประมาณ และการกำกับตรวจสอบการบริหาร ภาครัฐ และจริยธรรมของนักบริหาร 3. ร.361 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public Policy and Governance)

ความหมาย คุณลักษณะ และธรรมชาติของนโยบายสาธารณะ แนวทางในการศึกษา นโยบายสาธารณะ รวมถึงการวิเคราะห์นโยบายเบื้องต้น เทคนิคการจัดโครงสร้างปัญหา และค้นหาทางเลือก การศึกษากระบวนการนโยบาย ตัวแบบที่อธิบายถึงผู้เล่นและการ ต่อสู้ในยุคที่รัฐเป็นผู้เล่นหลัก บทบาทของรัฐและตัวแทนของรัฐภายใต้บริบทการจัดการ ปกครอง โดยใช้กรณีศึกษานโยบายในบริบทที่หลากหลาย รวมทั้งการเรียนรู้นโยบายที่น่า สนใจผ่านแง่มุมของการประเมินผล

4. ร.368 นโยบายและการจัดการเมือง (Urban Policy and Management)

ความหมาย และวัฏจักรของเมือง บทบาทของเมืองในมิติการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม วิเคราะห์สภาพปัญหาที่มาพร้อมกับการเติบโตของเมือง เข้าใจถึง ทิศทางการพัฒนาเมือง รวมทั้งองค์ที่เกี่ยข้องในกระบวนการนโยบายและการจัดการ และแนวทางในการบริหารจัดการเมืองในมิติต่างๆ เช่น ผังเมือง สิ่งแวดล้อม และการ บริการทางสังคม รวมทั้งกระบวนการและเทคนิคการมีส่วนร่วมในการจัดการเมือง โดย ศึกษาประสบการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5. ร.420 กฎหมายปกครอง (Administrative Law)

หลักและลักษณะพื้นฐานสำคัญของกฎหมายปกครอง โครงสร้างของฝ่ายปกครอง หน่วยงานทางปกครอง หลักทั่วไปในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำ บริการสาธารณะ รัฐวิสาหกิจ และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การกระทำทางปกครอง การ ควบคุมฝ่ายปกครอง และศาลปกครอง

นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์ สามารถเลือกศึกษารายวิชาจากหลักสูตรการผังเมืองบัณฑิตเป็นวิชาโท (Minor) จำนวน 24 หน่วยกิตโดยมีรายวิชา ดังนี้

1. ผม. 243 แบบจำลองการวางแผนการใช้ที่ดิน (Land Use Models)

ทฤษฎี แนวความคิด และเทคนิคการวางแผนสำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภท ต่างๆและรูปแบบการวางแผนในเขตเมือง ทั้งของประเทศไทยและประเทศต่างๆในเชิง เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงข้อดี ข้อเสีย ตลอดจนความเหมาะสม และข้อจำกัด ในการประยุกต์ทฤษฎีและแนวความคิดต่างๆเหล่านี้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินการของ ประเทศต่างๆ อย่างมีเหตุมีผล และสามารถวิพากษ์รูปแบบการวางแผนการใช้ที่ดินใน ประเทศไทยอย่างเป็นเหตุเป็นผล

2. ผม. 252 เศรษฐศาสตร์เมืองเพื่อการวางแผนและผังเมือง (Urban Economics for Planning)

ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีและแนวความคิดด้านเศรษฐศาสตร์เมือง โดย ชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจกับการพัฒนาเมือง โลกาภิวัตน์ ที่มีผลต่อเศรษฐกิจระดับเมือง แนวความคิด เกี่ยวกับการกำหนดที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของเมืองในสาขา การผลิตและการ

บริการต่างๆ รวมถึงความเชื่อมโยงกับการเติบโตของเมือง การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมือง

3. ผม. 358 สังคมและการเมืองในการวางแผนและผังเมือง (Society and Politics in Planning)

การประยุกต์ทฤษฎีและแนวความคิดทางสังคมวิทยา สังคมวิทยาเมือง และรัฐศาสตร์กับการวางแผน โดยการศึกษาครอบคลุมถึงบรรทัดฐานและค่านิยมทางสังคมการเกิดกลุ่มทางสังคม ประชาสังคม และระบบการปกครอง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่งผลกระทบต่อทฤษฎีและแนวความคิดทางสังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง โดยการศึกษาครอบคลุมถึงประเด็นทางสังคมด้านต่างๆ การเกิดกลุ่มทางสังคม ประชาสังคม และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและผังเมือง และโครงสร้างการปกครอง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมถึงการบริหารจัดการภาครัฐ บทบาท อำนาจและหน้าที่ของรัฐในงานผังเมืองและการจัดให้บริการ

สาธารณะต่างๆ แก่ประชาชน

4. ผม. 463 การพัฒนาและบริการจัดการอสังหาริมทรัพย์ (Seminar on Public Finance)

แนวความคิดพื้นฐานที่นำไปใช้สำหรับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ดินเพื่อการพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์ ความเข้าใจในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และความสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเมือง กระบวนการลงทุนและดำเนินโครงการซึ่งประกอบด้วย การกำหนดแนวความคิด การวางแผน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรมผู้บริโภค การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดและการเงิน การชำระภาษี รวมทั้งหลักการบริหารโครงการซึ่งมีความหลากหลาย ครอบคลุมทั้งโครงการประเภทพาณิชย์กรรมและพักอาศัย

5. ผม. 465 การวางแผนและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Planning and Management)

แนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งศึกษาถึงเทคนิคการประเมินศักยภาพในด้านการพัฒนาของพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงการวิเคราะห์กับปัจจัยด้านนโยบาย โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม เพื่อนำมากำหนดแผนกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างกรอบแนวความคิดพื้นที่สำหรับพัฒนา

6. ผม. 466 การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชนบท (Urban and Rural Environmental Management)

ความเชื่อมโยงและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างเมืองและชนบทในเรื่องการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร สถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติในเมืองและชนบท บทบาทของหน่วยการบริหารและการปกครองที่

	ต่างกัน ทั้งในระดับท้องถิ่น จังหวัด อนุภาค ภาคและประเทศต่อการวางแผนสิ่งแวดล้อมและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายใต้แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) และกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่โลกเผชิญอยู่ 7. ผม. 467 อนาคตศาสตร์ **ปรับชื่อและคำอธิบายรายวิชาใหม่** (Seminar of Public Enterprises on Management) ศึกษาแนวความคิดความพลวัตของเมืองต่อการเปลี่ยนแปลงรอบด้านและการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อรองรับความพลวัต เมืองมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งทางด้านระบบสังคม ระบบเศรษฐกิจ ระบบกายภาพและระบบสิ่งแวดล้อม แนวทางการศึกษาเมืองที่มองภาพอนาคตและนำมาสู่การวางแผนพัฒนาเมืองในปัจจุบันให้เกิดการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน 8. ผม. 468 การจัดการและวางแผนบูรณาการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและระบบคมนาคมและขนส่งเมือง (Integration of land use and transportation planning and management) ศึกษาและประยุกต์ทฤษฎีของการวางแผนด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและระบบคมนาคมและขนส่งเมือง โดยศึกษาถึงปัญหาการคมนาคมและขนส่งของเมือง รวมทั้งปัญหาการวางแผนและการบริหารจัดการ และนโยบายด้านคมนาคมและขนส่งต่างๆ ตลอดจนกลยุทธ์การวางแผนและการบริหารการบูรณาการด้านการขนส่งและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งในรูปแบบของนโยบาย การบริหารจัดการการขนส่งเพื่อให้เกิดความสอดคล้องต่อรูปแบบการพัฒนาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน 9. ผม. 469 กระบวนการเป็นเมืองและการพัฒนาของประเทศในภูมิภาคอาเซียน (Asian urbanization and development) ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาและข้อจำกัดของการวางแผนเมืองของประเทศในภูมิภาคอาเซียน วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบของกระบวนการเป็นเมืองและการพัฒนาที่เกิดขึ้น ตลอดจนวิเคราะห์แนวทางหรือวิธีการที่ประเทศเหล่านี้ใช้หาคำตอบสำหรับการวางแผน ภายใต้ข้อจำกัดในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมที่เกิดจากเมืองหรือการเป็นเมืองและการพัฒนาในประเทศดังกล่าว รวมถึงนโยบายต่างๆ ที่วางไว้เพื่อบรรเทาหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น
แหล่งที่มา:	ตัวชี้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา
การเผยแพร่:	คู่มือการศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561 (มคอ.2) เผยแพร่ผ่าน http://www.polsci.tu.ac.th